

ת"פ 62717/12/20 - מדינת ישראל נגד ארטיום אבי איסקייאב

בית משפט השלום בקריית גת

13 נובמבר 2022

ת"פ 62717-12-20 מדינת ישראל נ' איסקייאב

בפני כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לימור כהן גולן

נגד

ארטיום אבי איסקייאב

ע"י ב"כ עו"ד צדוק חוגי

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום, בעבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום, הנאשם והמתלוננת, הגב' מילנה איסקייאב (להלן: "המתלוננת") היו בני זוג נשואים כ-16 שנים, והתגוררו בקרית מלאכי. על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.7.20 בשעה 23:00 או בסמוך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת אודות בנם הקטין. במהלך הוויכוח, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר על לחיה הימנית וגרם לה לשריטה. מיד ובסמוך, התכופפה המתלוננת והנאשם הכה את דלת חדר השינה באמצעות אגרופיו ופער חורים בדלת.

3. ביום 18.4.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום וישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כאשר המאשימה הביעה עמדה ולפיה תכבד את המלצות שירות המבחן לרבות ביטול הרשעה, ככל שהנאשם ישתף פעולה, יתקבל תסקיר חיובי בעניינו ולא יפתחו נגדו תיקים נוספים.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 2.2.22, לאחר מספר דחיות מטעם שירות המבחן, הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. הנאשם בן 41, גרוש, עלה ארצה בגיל 13, אב לשני ילדים בני 17 ו-15.5, גר בקרית מלאכי ועובד כנהג אוטובוס. אמו בת 62 ואביו נפטר לפני כחמש שנים מדום לב. הנאשם והמתלוננת הכירו לפני כ-20 שנה ונישאו לאחר חצי שנת היכרות, בגיל צעיר. הנאשם תיאר כי בהתחלה ניהלו קשר תקין, בעל תקשורת חיובית, כבוד הדדי ושיתוף פעולה ולאחר לידת ילדיהם החלו להתגלע ביניהם קונפליקטים. הנאשם שלל

התנהגות אלימה כלפיה במהלך הקשר, למעט מקרים בודדים בהם נהג באלימות מילולית במצבי מתח. כמספר חודשים לאחר ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, התגרשו ולדבריו הוא משלם דמי מזונות בקביעות וציין כי כיום יש ביניהם קשר ענייני ותקין. באשר לילדיו, הוסיף כי כתשעה חודשים לא מקיים כל קשר עם בנו הבכור מאחר והוא מצדד באמו. ביחס לבנו הצעיר, ציין כי הם מנהלים קשר תקין אך מרוחק.

מהתסקיר עולה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים ועומדים נגדו תיקים נוספים. באשר לאירוע, ציין כי היה נתון בסערה רגשית, בהתקף זעם והרגיש כי אשתו נוהגת כלפיו באופן פוגעני ולכן הצמיד אותה לדלת. עוד ציין כי לאחר האירוע ביקש את סליחתה. הם פנו לטיפול זוגי לבקשת המתלוננת, ולאחר מכן הוא פנה לקבלת טיפול בתחום האלימות, אך לא הצליח להשתלב בו נוכח מגפת הקורונה. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע הבנה באשר לחומרת מעשיו, חרטה ובושה והדגיש כי התנהגותו אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל.

בשיחה עם המתלוננת, היא תיארה קשר תקין בהתחלה עם הנאשם ולאחר לידת בנם הבכור ציינה כי הנאשם החלה להתנהגות פוגענית כלפיה. עוד ציינה כי במהלך הקשר חוותה אלימות פיזית, כלכלית ומילולית והתנהגויות משפילות, כאשר הנאשם נהג באלימות גם כלפי הילדים באופן תדיר. לדבריה, התנהגותו של הנאשם התאפיינה בהתפרצויות זעם תכופות, במהלכן הזיק בין היתר לרכוש בבית. היא ציינה כי חששה במשך השנים להתלונן כנגדו, משום שקיוותה כי יחול שינוי בהתנהגותו ומתוך חשש לנזק שייגרם לילדיהם. המתלוננת ציינה כי כיום היא מנהלת קשר קונקרטי עם הנאשם, לא חשה מאוימת או מפוחדת מפניו וכי להערכתה ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל יכולות תפקוד תקינות, יציבות תעסוקתית, נעדר דמות אב מכוונת ומציבת גבולות עוד מגיל קטן, אשר לוקח אחריות על פרנסת המשפחה. עוד התרשם שירות המבחן כי בעת ביצוע העבירות היה במצב נפשי סוער ולכך פעל באופן אלים ומאיים בשל קושי בוויסות רגשותיו והתנהגותו. שירות המבחן העריך כי על הנאשם להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה והמליץ על דחיית הדיון בעניינו.

5. ביום 15.5.22 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם שולב בטיפול פרטני חד-שבועי במרכז למניעת אלימות במשפחה, אליו הגיע באופן יציב ורציף, ושיתף בפתיחות בתכנים אישיים רלוונטיים. העו"ס המטפלת ציינה כי בראשית הטיפול הנאשם התקשה לקחת אחריות על מצבו ולגלות הבנה לקיומם של דפוסים אלימים, תוך שנטה להאשים את גרושתו וילדיו בהתנהגותו. בהדרגה, חל שינוי ביכולתו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו והוא מגלה תובנה ראשונית לקיומם של דפוסים אלימים. עוד צוין בתסקיר כי שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר המשיכה וציינה כי אינה חשה מאוימת מפניו. בנוסף, שוחח שירות המבחן עם הנאשם אשר תיאר המשך תפקוד תעסוקתי תקין, ציין כי הטיפול מסייע לו ולתפיסתו יסייע לו בעתיד בקיום קשרים זוגיים מיטיבים יותר והביע מוטיבציה להמשיך בטיפול.

שירות המבחן העריך כי הסיכון במצבו של הנאשם פחת, אולם סבר כי קיים צורך בהמשך טיפול ארוך טווח

והמליץ על העדפת הפן השיקומי-טיפול וטלת צו מבחן למשך שנה וחצי, במהלכו ימשיך בטיפולו במסגרת המרכז לשלום המשפחה. באשר לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו, מאחר והנאשם נעדר עבר פלילי וכן הביע בפניהם את חששו מפני הרשעתו והפגיעה האפשרית בתעסוקתו כנהג אוטובוס.

6. ביום 12.9.22 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן. בתסקיר צוין כי הנאשם המשיך להגיע באופן יציב לטיפול והמטפלת הוסיפה כי גברה מודעתו של הנאשם לדפוסיו האלימים וכיום הוא לוקח אחריות רבה יותר על מעשיו ובחירותיו, משתף בטיפול במצבים שונים בחייו ונראה כי קיימת מודעות רבות יותר לכך שהוא עלול לפעול בתוקפנות. לצד זאת, ציינה המטפלת כי עדיין קיים קושי בקשר של הנאשם עם ילדיו והוא מתנהל באופן נוקשה בהיבט זה ולהערכתה הנאשם עובר תהליך טיפולי משמעותי והמליצה על המשך טיפול פרטני לצד השתלבותו בטיפול קבוצתי. עוד צוין בתסקיר כי משיחה עם המתלוננת עולה כי הנאשם ניתק את הקשר עימה לחלוטין, מיוזמתו, וציינה כי אינה חשה מאוימת מפניו וכן צוין כי משיחה שקיים שירות המבחן עם הנאשם, הנאשם ביטא נכונות להמשיך בטיפול, אך ביטא הסתייגות מפני ביצוע ענישה קונקרטי, אשר תפגע בתעסוקתו.

לאחר ששירות המבחן שב ושקל את גורמי הסיכון שהם חומרת התנהגותו, קיומם של מטענים רגשיים כלפי גרושתו ובנו והתרשמותו מקיומן של מערכות תמיכה מצומצמות אל מול גורמי הסיכון לשיקום שהם תפקודו התעסוקתי היציב, שיתוף פעולתו של הטיפול ולקחת אחריות רבה יותר על התנהגותו, העריך כי הסיכון במצבו פחת אך עליו להמשיך בטיפול ארוך טווח על מנת שרמת הסיכון תוסיף ותפחת, לאור התרשמותו מהנאשם כאדם נוקשה, בעל דפוסי חשיבה והתנהגות פטריארכליים מגובשים.

לסיכום, שב והמליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם בטיפולו. עוד המליץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו וכן, ציין כי ככל שבית המשפט יראה לנכון להטיל על הנאשם ענישה קונקרטי, המליץ על ענישה בדמות 100 שעות של"צ.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד לימור כהן-גולן, עו"ד ליאורה זמיר ועו"ד עדי פנחסי, ציינו כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הוגשו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם, כאשר בתסקיר הקודם ובתסקיר הנוכחי ישנה המלצה לשקול הימנעות מהרשעה וטלת צו מבחן, תוך ששירות המבחן הוסיף רכיב של 100 שעות של"צ ומשכך, המאשימה לא תחרוג מההסדר ותמליץ לכבדו. עוד הוסיפה כי יש להטיל על הנאשם ענישה קונקרטי ולא ניתן לסיים את תיק זה בעונש מסוג צו מבחן בלבד.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד צדוק חוגי, ציין כי יש לכבד את ההסדר כפי שהוסכם בין הצדדים וציין כי הנאשם עמד בפרמטרים הנדרשים, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן וישנה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן. ב"כ הנאשם הוסיף כי קצינת המבחן לא המליצה על שעות של"צ

אלא ציינה כי במידה ובית המשפט ימצא לנכון להטיל ענישה קונקרטית, מומלצת ענישה מסוג צו של"צ. עוד הוסיף בדבריו כי הנאשם נהג אוטובוס, עובד כ-9 שעות ביום ושילוב של שעות של"צ מצריך כוח פיזי וזמן רב, דבר שיקשה על הנאשם.

מתחם העונש ההולם

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות לביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שבית המשפט לא מצא מקום לסטות מהמתחם.

11. במקרה דנן מדובר באירוע אחד אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם שמירה על הזכות לשלמות הגוף, השלווה, הנפש והבטחון האישי, כמו גם הצורך בהגנה על הצד החלש מפני פגיעה בו של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי. עוד עומד הערך של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגיעה והשחתה של קניינו.

לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי ישנה משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא, ואין זה משנה האם מדובר באלימות בין בני זוג, או באלימות שבין בני משפחה אחרים החיים תחת קורת גג אחת, מן הטעמים שמדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, אשר מבוססת על אמון הדדי.

בית המשפט העליון שב וקבע אודות החומרה המיוחדת שבעבירות אלימות בתוך המשפחה.

יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11/10/07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה,

מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג..."

כב' השופט ג'ובראן בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נגד פלוני** (2011) הוסיף כי:

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית."

14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך, זאת בשים לב לנסיבות האירוע, להתנהגותו האלימה והמרתיעה של הנאשם, לחבלה שנגרמה למתלוננת ולנזק לדלת חדר השינה.

15. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אותן ביצע הנאשם, קיים מנעד ענישה רחב, זאת בהתאם לנסיבותיו של כל תיק ותיק. ר' לדוגמה מקרים דומים:

- רע"פ 8833/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.15) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת הגורמת חבלה של ממש בת זוג, תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם עונשים של מאסרים מותנים והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם והטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לעונשים שהוטלו עליו בבית משפט השלום. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

- רע"פ 7575/163 **אינדלקאו נ' מדינת ישראל** (7.11.13) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, הגורמת חבלה של ממש, בכך שתקף את אשתו והכה אותה בפניה באמצעות ידיו. כתוצאה מכך נגרמו לה המטומות מתחת לעיניה. לנאשם עבר פלילי דומה. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

- עפ"ג (ב"ש) 31737-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם - בת זוג, בכך שתקף את גרושתו וסטר לה בפניה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל. ביחס לשאלת ההרשעה, קבע כי המערער לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח נזק קונקרטי. בית המשפט הטיל על הנאשם 45 ימי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן, זה לאור לקיחת אחריות, לעובדה כי נעדר עבר פלילי ולהליך בו שולב. ערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל, רכיב המאסר בעבודות השירות בוטל ובמקומו הוטל על

הנאשם צו של"צ בהיקף של 600 שעות.

- עפ"ג (ב"ש) 18376-12-13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (19.3.14) - התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפת בת זוג, אשר כללה בעיטה שהובילה לנפילתה ובמועד אחר - מתן סטירה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת של"צ לצד ענישה צופה פני עתיד. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על הנאשם מחמיר במעט ולכן הוקל עונש המאסר בפועל והוטלו עליו 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ת"פ (קרית גת) 35439-12-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.22) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם בן זוג ובעבירה של תקיפה סתם. באירוע אחד הנאשם תקף את בתו תוך כדי ויכוח בכך שסטר ללחיה השמאלית, בתגובה בתו הדפה את הנאשם ממנה. בהמשך, האישה הרחיקה את הנאשם מהבת, או אז תקף אותה ובעט בה. באירוע שני, הנאשם תקף את האישה בכך שאחז בידה הימנית וסובב אותה. באירוע שלישי, הנאשם תקף את האישה בכך שדחף אותה בחדרם, בתם האחרת פתחה את הדלת והנאשם הסיט את ידו ממנה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.
- ת"פ (קרית גת) 7658-05-17 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (12.12.18) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת סתם בן זוג ואיומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל והטיל על הנאשם מאסר מותנה למשך שלושה חודשים ופיצוי, תוך שדחה את בקשתו של הנאשם להימנע מהרשעתו.
- ת"פ (תל-אביב) 53281-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.12.19) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג ואיומים. הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כ-21 שנים ולהם 2 בנות. בין הנאשם למתלוננת נתגלע וויכוח במהלכו איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שירצח אותה. למחרת, המשיך הנאשם וגידף את המתלוננת, נכנס לחדר בו שהתה המתלוננת, דחף בחוזקה את הדלת, אשר נבהלה, החלה לצעוק והשליכה לעברו קופסת תפירה. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה ונגרמה לה חבלה בדמות שריטה בפניה. בית המשפט קבע בית המשפט קבע כי מתחם עונש הולם נע בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ועד למאסר של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם, בן 72, אב ל-2 בנות, שהודה בפתח משפטו, שחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, בעל עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות ישנות, ששיתף פעולה בטיפול ומסר דגימות שתן נקיות משרידי סם, עונש של מאסר לתקופה בת 45 ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת וצו מבחן.
- ת"פ (ק"ג) 54025-09-17 **מדינת ישראל נ' אחמד אלחסוני** (19.11.18) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים. באישום הראשון, הנאשם תקף את המתלוננת בעת שהייתה בחודש תשיעי להריונה בכך שסטר בפניה מספר פעמים, משך בשיערה ונשך אותה בלחיה. באישום השני,

איים הנאשם עליה ועל אח כי ישרוף את שניהם, זאת על רקע חשדו שהיא בוגדת בו. כאשר המתלוננת ניסתה לקחת את טלפון הנייד מידו תקף אותה בכך שמשך בשיערה, חנק אותה בצווארה, הלם בה באגרופים בפניה ובבטנה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר וענישה נלווית ומתחם העונש ההולם בגין האישום השני נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט החליט לחרוג משיקולי שיקום, לאחר שהנאשם עמד תקופה ארוכה בתנאי שחרורו, שולב בטיפול מוצלח והעובדה כי הנאשם והמתלוננת מעוניינים לחדש ולמסדר את הקשר ביניהם ולגדל ביחד את בתם והשית על הנאשם עונשים של מאסרים מותנים, התחייבות, צו מבחן, צו של"צ ופיצוי.

16. רמת הענישה כרוכה גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין. ככלל לעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(6) עד (9), בית המשפט יתחשב בהן ככל שסבר שהן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, ולעניין נסיבות כאמור בסעיף 40 ט (א)(10) ו-(11) - ככל שסבר שהן מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

17. במקרה דנן, יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירה ולכך שהנאשם היה נתון במצב נפשי סוער בעת ביצוע העבירות כפי שצוין בתסקירי שירות המבחן. מנגד, יש לתת את הדעת להתנהגותו האלימה והמאיימת של הנאשם, מהנזק והחבלה שנגרמה וכן הנזק הפוטנציאלי שטמון במעשיו.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם נע ממאסר מותנה לצד צו של"צ ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם בגדר מתחם העונש ההולם

שאלת ההרשעה 20.

הכלל בהליך הפלילי כי נאשם בגיר, אשר הוכחה אשמתו, יורשע.

הימנעות מהרשעה היא חריגה מהכלל, אשר מוצדקת במקרים מיוחדים בהם אין יחס סביר בין הנזק הגדול הצפוי להיגרם לשיקומו של הנאשם לבין חומרת העבירות.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירות, מידע הפגיעה בקורבנות העבירות, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו ועוד [ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (להלן: "הלכת תמר כתב"), פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל (24/11/14)].

בהלכת תמר כתב, קבעה כב' השופטת דורנר כי: "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשרת לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה

עמוד 7

האחרים המפורטים לעיל".

מהמקובץ עולה כי ישנם שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - הראשון, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים והשני, עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם.

ברע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (3.1.13), נקבע כי כאשר בית המשפט בוחן את הנזק העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, עליו להתייחס לנזק קונקרטי ומוחשי, ולא לנזק תיאורטי שעלול להיגרם לנאשם בעתיד.

במקרה דנן, נתתי דעתי לסוג העבירות אותן ביצע הנאשם. ככלל האינטרס הציבורי הוא להרשיע בביצוע כעולה מהפסיקה שפורטה לעיל בהרחבה. עם זאת, חלף פרק זמן לא מבוטל מעת ביצוע של העבירות ולכן נחלש במובן מה האינטרס הציבורי בהרשעה. לא זו אף זו הנזק שנגרם לא היה ברף חומרה גבוה, הנאשם גם עשה כברת דרך ארוכה מבחינת שיקום ולמעשה הסיכון בעניינו פחת. כמו כן, בני הזוג התגרשו זה מכבר ואין ביניהם קשר כאשר המתלוננת איננה חשה כל פחד או איום מצדו של הנאשם.

כמו כן, לטעמי הנאשם הוכיח כי קיים נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו ככל שיורשע והוא פגיעה בעבודתו כנהג אוטובוס בחברת אוטובוסים, כאשר הרשעתו עלולה לפגוע בהמשך תעסוקתו בעבודה זו ובכך למעשה לפגוע גם בתשלום מזונות לשני ילדיו.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי קודם, שזו לו הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים, הוא נטל אחריות ומאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הנאשם נמצא בעיצומו של טיפול פרטני במסגרת המרכז לשלום המשפחה, מגיע באופן קבוע לטיפול, בעל תפקוד תעסוקתי תקין ושירות המבחן העריך בין היתר כי הסיכון בעניינו פחת. עוד נתתי דעתי להמלצות שירות המבחן וכן להסדר אליו הגיעו הצדדים כפי שפורט.

באיזון בין השיקולים השונים ובהם גמול, הלימה, הרתעת היחיד והרבים, ובמכלול הנסיבות ובשקילת האינטרס הציבורי אל מול האינטרס של הנאשם ומדיניות הענישה, שוכנעתי כי בנסיבות התיק דנן הנאשם עומד בתנאים להימנעות מהרשעה וכי ביטול הרשעתו לא יהווה פגיעה חמורה באינטרס הציבורי בניגוד להרשעתו בדיון ויש להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך.

21. לאור כל האמור, אני מבטלת הרשעתו של הנאשם וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. צו פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד במבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ב. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף - 2019 על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בהורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 5,000 ₪.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת וזאת, בכפוף

לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום מהיום .

הצהרת התחייבות

הערת בית המשפט:

בית המשפט מסביר לנאשם מהות ההתחייבות ומוודא כי הבין.

הנאשם:

הבנתי את הסברו של בית המשפט.

אני מתחייב בזאת בסכום של 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה בה הורשעתי וזאת למשך שנתיים מהיום.

החלטה

התחייבותו של הנאשם נרשמה לפניי.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ג, 13 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.